

LUCIASAGAN.

Nu skall ingen tro, att den som här omtalas är alla vitterbarns moder. Nej, den Lucia, som här omtalas, är den som i folkmun här i socknen kallas Lussi donninna Lucia eller hjältinnan Lucia, som på sin tid var vida beryktad för sin styrka och andra goda egenskaper. Hennes hov eller bolstad låg i Luciaböle i Brattås.

Att Luciaböle fordomtima varit en stor och talrikt bebodd plats, visar de många där befintliga gravhögar, varav många äro raserade men många ännu orörda.

Av alla i folkets mun och på stället förekommande minnen visas, att Lucia varit en mäktig och härskande kvinna, en kvinna, som förstått att skaffa sig respekt och gehör. Med all säkerhet var hon vida känd och troligt är att Luciaböle varit en betydande plats eller att här hållits gård och hov, som samlat folk omkring sig.

Om Lucia berättas många sägner. Bland andra, att hon liksom sin tids stormän kört med älgar, att hon varit en rik kvinna och på sin tid en mycket mäktig kvinna.

Att Lucia levat före 1400-talet är säkert, ty vid den tiden var Brattås skoggången. Även i våra dagar är Luciaböle delvis bevuxet med skog och likaså de många forngravarna förekomma nu i en risdunge som tydligen många gånger varit överväxt med skog. Men fädrens minnen kunna ej förintas, de leva. Därom vittna de många stengravarna.

Även andra sägner finnas om Lucia, som redan av komminister Magnus Nordenström i Stöde upptecknades på 1700-talet.

Bland andra även denna: Lucia skall haft stor gästvänskap med en märkelig kvinna, gumman Wi i Wii i Tuna. Dessa gästade varandra och hade förning med sig. Då Lucia gästade gumman Wi, bar hon med sig köttet av en hel älg, och när gumman Wi gästade Lucia, bar hon i förklädet åtta stora feta laxar. Att dessa båda gummor haft mycket att berätta varandra, är förtydbart, ty de kunde ej skiljas i hemmet utan följde varandra till vägs och skildes först vid Luciabäcken i Wigge. Denna bäck utmynnar i Wiggessjön vid dess södra ände. Således ett litet stycke på ett par mils väg.

Kvinnans pratsjuka och skvalleraktighet har aldrig förnekat sig, vare sig förr eller senare.

Lucia synes oaktat sin kända styrka hava varit en rätt så god och from kvinna; därav namnet donninna Lucia.

Att Lucia varit rätt så manhaftig visar hennes namn: hjältinnan Lucia.

Om hon utfört några särskilt fromma gärningar eller i någon strid utmärkt sig som hjältinna, är okänt, men att hon varit en person med utpräglade egenskaper är otvivelaktigt; eljest skulle minnet av henne hava fördunstat i det okända, och hon skulle i våra dagar ej förekommit bland sagofigurerna.